

Maria Brugués Mitjans publica la seva segona novel·la

"Quan el destí conspira a favor teu" és una història humana situada en la Barcelona contemporània



Maria B. Mitjans viu a Barcelona i busca llocs tranquils com la Vall Fosca per escriure. Foto: NacióDigital.

L'aventura d'escriure i crear vides en la ficció és una acció "meravellosa" que encisa Maria Brugués Mitjans Prunera (Gavà, 1964). Cinc anys després de l'aparició d'*El ventall finès*, la seva primera obra, ara acaba de publicar *Quan el destí conspira a favor teu* (Europa Ediciones), una intensa història humana situada en la Barcelona contemporània.

"En aquesta meva segona novel·la el lèxic és més afinat, els diàlegs estan més ben travats que en la primera, en la qual el fet de ser en un context històric d'una època anterior em va fer la feina més complexa. En aquesta segona, m'ha ajudat que sigui situada en el temps actual i que hi empri una terminologia jurídica que domino degut a la meva tasca professional", detalla. L'autora ha estat configurant la història des del 2017, perquè el problema sempre és trobar el temps necessari: "L'escriptura és un exercici de molta disciplina. He hagut de recuperar moments de lleure, sobretot on em sento molt bé, que és a la Vall Fosca".

Els trets autobiogràfics són presents en el relat: "Hi evoco un cosí germà meu que ha mort recentment. També vaig a temes de la infantesa a Gavà i a Barcelona. El passatge Permanyer que surt a la novel·la encara té el terra de llambordes, com ja no en queden; és com un petit poble dins de Barcelona, és un lloc molt acollidor". La família de Maria B. Mitjans va deixar Gavà i es va traslladar a Barcelona quan ella tenia dotze anys, però encara té parents en aquesta ciutat



del Baix Llobregat.

Sobre el seu model de llenguatge literari, fa constar primer de tot que va estudiar en castellà. A la Universitat, "per fi, vaig formar part del primer grup en català a Dret de la UB. M'hi vaig esforçar molt amb el català. He buscat un llenguatge més creatiu, més ric, més versàtil, molt culte, maldant per desenterrar algunes expressions que han caigut en l'oblit", i que alguns seus amics li confessaven que han de buscar-les al diccionari.

"De cara al futur, tinc un projecte que no vull que trigui cinc anys també en sortir. Gaudeixo de l'escriptura i la necessito. Escrivint, vius la teva vida i la dels personatges que estàs creant, i això és meravellós". Sobre el tema, es proposa observar com la gent es relaciona amb els diners i com aquests poden comprometre la felicitat: "Seran històries en principi separades, però que aniran entrecruant-se i confluint en un final comú, sota el lema de les relacions humanes marcades pel diner"